

พระราชบัญญัติ
การทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของวุฒิสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{เป็นต้นไป}

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๒) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานหรือ

การขยายระยะเวลาทำงาน ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๓) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท

(๔) การอนุญาตให้ทำงานอื่นหรือ

เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท

(๕) ค่าปรับคำขอ ฉบับละ ๑๐๐ บาท

ในการออกกฎหมายตรวจกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึง
สาขาวิชาชีพของคนต่างด้าวที่ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้น คือ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและค่าของเงินตราที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้